

JEDEN DEN, JEDEN Z MNOHA

ÄCetrtek, 11 bÄ™ezen 2021

Jsou ty dny tÄ™mÄ™ k nerozeznÄ™nÄ™. AlespoÄ™ pro mne, pÄ™Ä™-padnÄ™ pro lidi mÄ™ vÄ™kovÄ™ kategorie. SouÄ™asnou situacÄ™ nutno bÄ™t Robinsonem na svÄ™m vlastnÄ™m ostrovÄ™, mi nejvÄ™c pomÄ™hÄ™; zvlÄ™dat jednak mÄ™j pes, druhak mobil. Ä™ivÄ™lidÄ™ plujÄ™ kolem mne ve svÄ™ bublinÄ™, kterou si netroufÄ™m nijak naruÅ™it. ChodÄ™m venku po kopcÄ™ch, mÄ™sto po cestÄ™ch obÄ™as nÄ™kom zamÄ™vÄ™m na pozdrav, pÄ™Ä™-padnÄ™ s kamarÄ™dkami prohodÄ™me pÄ™r vÄ™t na jednotvÄ™rnÄ™ tÄ™ma. Mobil

Nakupuji pÄ™Ä™es i-tesco, kterÄ™ si pochvaluju. Jednou za dva aÄ™ tÄ™mi tÄ™dny mi pÄ™Ä™ed dveÄ™mi pÄ™Ä™istanou krabice s nÄ™ kartou zaplatÄ™m, uklidÄ™m nÄ™jkup a hotovo. UÄ™ jsem si zvykla, Ä™e nemusÄ™m brouzdat mezi regÄ™ly a stÄ™t v dlouhÄ™ frontÄ™ kasy. A pokud opravdu nutnÄ™ nÄ™co potÄ™ebuju, zvykla jsem si chodit do sÄ™moÄ™ky veÄ™er chvilku pÄ™Ä™ed zavÄ™racÄ™, pak jsem tam tÄ™mÄ™Ä™ sama, jen sem tam zahlÄ™dnu nÄ™koho z personÄ™lu, jak doplÄ™uje zboÄ™Ä™ na druhÄ™ den. Bezva, doporÄ™

Dalo by se Ä™Ä™ct, Ä™e Ä™iju vlastnÄ™ pohodovÄ™ Ä™ivot, jen s jednou nepÄ™Ä™jemnostÄ™, tÄ™m pÄ™Ä™epÄ™sÄ™nÄ™m mÄ™Ä™ cest. NesnÄ™Ä™m rouÄ™ky i respirÄ™tory, ale nebrojÄ™m proti nim. PoctivÄ™ je nosÄ™m vÄ™jude, kde je to nutno. Proto takÄ™ chodÄ™m nejvÄ™c tam, kde nikdo nenÄ™, navÄ™c v dobÄ™, kdy venku nikdo nenÄ™.

RÄ™ino jdu ven kolem devÄ™tÄ™, a to uÄ™ mÄ™m vyhlÄ™dnutou trasu, kde nepotkÄ™m Ä™ivÄ™Ä™ka ani mrtvÄ™Ä™ka. Pak mohu mÄ™ respirÄ™tor zavÄ™Ä™en na jednom uchu a na jednom knoflÄ™ku u bundy. A dÄ™chat navolno. PochopitelnÄ™, vyskytne-li se nÄ™kdo nÄ™kde, poctivÄ™ schovÄ™m nos i pusy. Ale jak uÄ™ jsem psala, chodÄ™m spÄ™Ä™ necestou neÄ™ cestou. DopolednÄ™ dÄ™ minimÄ™lnÄ™ tÄ™mi aÄ™ Ä™tyÄ™mi kilometry zvlÄ™dnu do hodiny, kdy se Kayo staÄ™Ä™ vybÄ™hat, obÄ™Ä™rat vÄ™jechno, co mu libo, jÄ™ jeho hovÄ™nka, odnesu do koÄ™e, a spokojenÄ™ se vrÄ™tÄ™me na svoje Ä™zemÄ™.

Pak nÄ™jakÄ™ to jÄ™dlo, nÄ™jakÄ™ ta prÄ™ice, mezitÄ™m mi do hlavy vrnÄ™ covidovÄ™ novinky z televize, kterÄ™ sice moc nevnÄ™nÄ™ ale zase si Ä™Ä™kÄ™m, nemÄ™Ä™u uplnÄ™ ignorovat, jak a co se kde dÄ™je. Odpoledne mi volÄ™ dcera. Vzhledem k tomu, Ä™e tÄ™ o Ä™jest hodin mÄ™nÄ™, tak si ona udÄ™lÄ™ kafe rannÄ™, jÄ™ odpolednÄ™, a vymÄ™nÄ™me pÄ™r novinek ze vÄ™erejÄ™ka. Pak odÄ™lapÄ™ dalÄ™Ä™ tÄ™mi kilometry po zdejÄ™Ä™ch kopeÄ™cÄ™ch a okrajovÄ™ch cestÄ™kÄ™ch. Zbytek Ä™asu do veÄ™era se snaÄ™Ä™m dÄ™lat uÄ™iteÄ™nÄ™ho. CoÄ™ je nejhorÄ™Ä™ Ä™Ä™st dne, protoÄ™e jsem nesmÄ™rnÄ™Ä™ prokrastinÄ™tor. Co jÄ™ si vÄ™jechno naplÄ™nuju, co pak nÄ™slednÄ™ vymyslÄ™m, abych to "dnes" dÄ™lat nemusela, protoÄ™e "zÄ™tra je taky den".

VeÄ™er je vyhrazen Kudlance. To se snaÄ™Ä™m vymyslet "NÄ™sCO", Ä™Ä™m bych vÄ™s zaujala, pobavila, pÄ™Ä™-padnÄ™ potÄ™Ä™ilÄ™ co se budu druhÄ™ den dÄ™vat, jestli tam jsou nÄ™jakÄ™ komentÄ™Ä™Ä™e, nÄ™jakÄ™ nÄ™zory. Ale chÄ™pu: i vy jste Robinsoni, nÄ™kdo obklopeni svÄ™Ä™mi PÄ™jtky, ÄCetrtyky, StÄ™Ä™edami atd., se kterÄ™Ä™mi to obÄ™as bÄ™vÄ™j dÄ™snÄ™j ponorka - takÄ™e na nÄ™jakÄ™ povÄ™dÄ™nÄ™ si s internetovÄ™mi kÄ™moÄ™ji a kamarÄ™dkami uÄ™ zas elÄ™jn nezBÄ™vÄ™j.

vyvenĎenĎ. On by ani uĎ nemusel, to jĎ se rĎjda toulĎjm noĎnĎ-m mĎstem, kterĎ mi tou dobou absolutnĎ patĎ. stĎedem ulice, cĎ-tĎ-m se jak rok po konci svĎta... MĎlokde jeĎtĎ svĎ-tĎ- lampiĎka za okem. A pokud nenĎ opravdu zĎ zima, pĎpadnĎ z nebe neteĎou proudy, uĎiju si tuhle neuvĎĎitelnou aĎ hrĎzostraĎnou prochĎzku. PokaĎdĎ moĎnĎ dnes nĎkoho nĎkde v dĎlce uvidĎm... Ne, to jen jĎ obchĎzĎ-m nĎjĎ blok. PoctivĎ dodrĎuji pĎkilometrovĎ naĎ-zenĎ-, pohledem na hodinky si zkontroluju uĎlou vzdĎlenost, abych splnila svĎ dennĎ penzum.

Ale je mi smutno. PĎistihla jsem se, Ďe pĎ sledovĎnĎ- detektivky mĎ zarazilo, Ďe lidĎ nemajĎ- nic na puse.

Pak si uvĎdomuju, Ďe to bylo dĎ-v, pĎed "tĎ-m". TenkrĎt.

Tak jsem se z tĎ depky trochu vypsala.

JAK JSTE NA TOM VY?

d@niela